

vendt er det også nødvendigt at sikre sig, at mennesker, som er berettiget til at få dagpenge, kan få dagpenge, og at det foregår på en ordentlig måde, så deres sikkerhed er i orden, lige så vel som det gælder for førtidspensionister, at når de anmoder om at få førtidspension, får de det på en sikker måde, og det er gennemskueligt.

Så det er hele det dér spørgsmål om samfundets behov og borgernes behov, vi diskuterer. Der er selvfølgelig ikke nogen, der siger, at man ikke skal tage hensyn til borgernes retssikkerhed. Det vil vi alle sammen. Det er et spørgsmål om, hvordan man vægter det. Men det er nok ikke så meget det, vi diskuterer her. Det er mere, hvordan vi får det sikret.

Når vi peger på nedsættelse af en kommission, er det jo altså ud fra, at vi støder på problemerne, skal vi sige sektorvis. Når vi lovgiver herinde i Folketinget, konstaterer skatteordførere eller miljøordførere, at her er måske nogle problemer omkring borgernes retssikkerhed, men man er måske mere optaget af, at nu lovgiver man om skatter, eller nu lovgiver man om miljøhensyn, mens det, vi havde behov for, var, at man også så på borgernes retssikkerhed generelt.

Når vi foreslår en kommission, er det ud fra en betragtning om, at det kunne være fornuftigt, at nogle mennesker, som kunne være – sådan forestiller vi os det i hvert fald – uafhængige, ganske mange af dem, i forhold til myndighederne, kiggede på det generelt, for det, tror jeg nok, der overrasker nogle en gang imellem, er at se, hvilke regler man i virkeligheden har nogle steder.

Man kan selvfølgelig ikke have ensartede regler over hele feltet, men det virker lidt påfaldende, at man kan fremsætte lovforslag f.eks. på landbrugsområdet og sige, at hvis man ikke oplyser helt korrekt om areal og sådan nogle ting for at få EU-støtte, kan man pludselig miste den totalt, altså hvis man ikke giver de rigtige oplysninger; eller det, at møder man ikke op to gange i forbindelse med en samtale omkring aktivering, kan man miste sine dagpenge; eller andre regler, som virker uforholdsmæssigt urimelige.

I spørgsmålet om tvangsindgreb er der jo også tale om, at man har nogle myndigheder, som både skal tage hensyn til borgernes retssikkerhed og skal tage hensyn til myndighederne. Selvfølgelig er myndighederne altid loyale – det er de da – men de skal være loyale over for to.

De skal være loyale over for staten, og de skal også tage hensyn til borgeren. Det er det dér loyalitetsforhold, som man selvfølgelig ikke som myndighed altid har let ved at tackle. Og jeg synes, at vi i hvert fald i Folketingets udvalg gang på gang ser, at der er en række retssikkerhedsproblemer i det.

Dér er vi så i Folketinget i stigende omfang begyndt at hente vores egne sagkyndige folk ind udefra. I Skatteudvalget har vi i næste uge en lukket høring, som også fru Gitte Seeberg var inde på, om nogle retssikkerhedsproblemer. Det er ikke, fordi jeg mener, at et lovforslag ikke skal vedtages, men jeg vil gerne vide, hvad det er, jeg vedtager, inden jeg vedtager det. Det er den problematik, hvor jeg synes, Folketinget burde være interesseret i, at vi fik et bedre beslutningsgrundlag generelt, inden vi lovgiver.

Så er spørgsmålet: Hvordan kommer vi videre? Jeg har jo konstateret, at der er nogle partier, som er positive, endda meget positive. Der er også nogle, der er negative. Det er regeringspartierne. Sådan er regeringen jo som regel, når der kommer sådan nogle beslutningsforslag. Og så er der nogle partier, som er positive over for noget af det, men ikke lige det hele.

Det, jeg egentlig mener vi burde gøre i Folketinget – og dér er jeg altså ligeglad, om regeringen vil være med eller ej, men det er en fordel, hvis regeringen er med – er at se på: Hvad kunne vi nå frem til, som det ville være fornuftigt at kigge på? Så behøver man ikke at vedtage det her forslag, men så man i hvert fald kommer videre med det.

Jeg er ikke i tvivl om, at et af de spørgsmål, som bliver centrale i de kommende år, er borgernes retssikkerhed, borgernes opfattelse af, i hvilket omfang deres retssikkerhed er der. Og det er på en række områder, hvor jeg virkelig mener det er vigtigt at vi lovgiver. Men borgerne føler somme tider i den lovgivning, at deres retssikkerhed ikke er i orden. Der er en række bestemmelser, som borgerne ikke forstår. Der er en række bestemmelser, som vi synes er rigtige, men som borgerne ikke kan se det rimelige i, og de ved ikke, hvad de skal gøre. Det er den magtesløshed i forhold til systemet, som vi en gang imellem oplever.

Derfor mener jeg, vi har en interesse i, ud fra at vi ønsker gode skattelove, vi ønsker gode miljølove, at vi også sikrer os, at borgerne er interesseret i, at disse love overholdes. Det forudsætter, at borgerne kan se fornuften i det, og det forudsætter, at borgerne kan se det fornuftige i,